

5 JULI

En dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods. Handelingen 14:22

Wat zijn de beloften? Zijn niet al de beloften juist geschikt voor de arme en behoeftige kinderen des Heeren? Wat zijn de beloften van vergeving, behalve voor de schuldige? Wat zijn de beloften van behoudenis, behalve voor de verlorene? Wat zijn de beloften van vertroosting, behalve voor de bedroefde? Wat zijn de beloften van genade, behalve voor hen, die zich geheel veroordeeld gevoelen? Het is dus „door vele verdrukkingen”, dat wij komen tot de zoetheid der beloften. Dan komen zij met kracht in het hart; zij worden met het leven en het gevoel aan de ziel geopenbaard, en wij beginnen, evenals Jeremia in de dagen van ouds „Gods Woord te vinden en het op te eten”, en te gevoelen, dat het de vreugde en de blijdschap van ons hart is. Dit is de uitwerking van de ervaring van velerlei verdrukkingen, zowel in de Voorzienigheid als in de genade – van hevige beproevingen; van ernstige, kwellende bezoeken; van het misnoegen der wereld; van slagen, door zondaars en heiligen ons toegebracht; van de werkingen te leren van een hart, bedriegelijk en goddeloos meer dan enig ander ding; om ons te doen ingaan „in het Koninkrijk Gods” en in die zoete openbaringen van grote liefde en tedere barmhartigheid, die alleen hun kan voldoening geven, wier geweten door Gods vinger is aangeraakt. En ik geloof, dat gij, die eerlijk, die oprecht zijt; die vreest misleid te worden, weet dat er een verborgenheid is in het leven Gods en verlangt deze verborgenheid grondiger te kennen en krachtiger te gevoelen; en ik ben vast verzekerd, dat er in uw ziel een inwendige verzekerdheid is, dat gij nooit indrongt in een geheim van het Koninkrijk Gods, in uw hart geplant dan door verdrukking. Was het niet door verdrukking, dat gij het Woord verstondt en gevoeldet, dat het door de kracht Gods aan uw geweten werd toegepast? En was het niet door en te midden van verdrukkingen, door middel van lijden, dat gij de openbaring Gods aan uw ziel meer en meer leerdet waarderen, en gevoeldet dat niets u voldoening kon schenken, niets u bevredigen dan een gezegende ontdekking van stervende liefde?

D' eenvoudigen wil God steeds gadeslaan.
'k Was uitgeteerd, maar Hij zag op mij neder.
Keer, mijne ziel, tot uwe ruste weder:
gij zijt verlost, God heeft u welgedaan!

Ps. 116:4

